

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Președinția L. A. N. C.: Comunicat.
I. C. Cătuneanu: Chestionar de actualitate
Șt. Peneș: Invalizi, văduve și orfani, din războiul pentru întregirea Neamului
Cum ne jidovim
I. I. Angelescu: Atacurile Jidanilor împotriva Bisericii Creștine. Cărțile lor religioase
I. Cristache: Presa Capitalei
I. V. Emilian: Macabeii călăreți
Ș. P.: Societatea „Marginea“ — Severin
Mișcarea Cooperatistă:
P: Conferința cooperatistă din Târgul Mureș
S Crețu: Nici cooperarea nu poate scăpa de Jidani
A. I.: Soc. „Grănicerul“ și soc. „Regna“ — Năsăud. Constatări — convingeri
„Frăția de cruce pentru desăvârșirea idealului național“: Comunicat
Redacția: Pentru Dl. Dr. Pană
Intrebări fără răspuns.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Președinția L. A. N. C.

Comunicat

Intriga, pusă la cale de »partide«, unite cu Jidanii, și susținută de unii interesați personali, că »nu există unire în L. A. N. C.« — crezând că pe calea aceasta își vor dovedi existența lor — această intrigă trebuie reprimată numai decât, întrucât induce în eroare opinia publică.

În legătură cu cele scrise, în această privință, de d. Prof. I. Cătuneanu, prin »Infrățirea Românească pentru popor« din Cluj, și reproduse de noi — se cere ca toți Românii de bună credință să cunoască ce este.

În L. A. N. C., domnește cea mai desăvârșită unire, prin natura ei însăși:

Unirea prin muncă.

L. A. N. C. o formează toți acei care muncesc pentru înfăptuirea idealului ei »România Românilor«, și cari, prin această muncă, sunt dela sine uniți.

Acei care nu muncesc pentru L. A. N. C. — pe baza doctrinei, a programului și a Statutului ei — nu-i aparțin, și nu se poate vorbi nici de unire, și nici de desunire cu dânșii!

Munca, este dar măsura comună a calității membrilor L. A. N. C., ca și a utilității organizației sale. **Această muncă se vede.**

În numele acestei munci utile, firește unite, organizația L. A. N. C., poate cere încrederea tuturor Românilor: întrucât ea apără interesele lor.

Intriga că »nu este unire în Ligă«, se dovedește astfel ca o manoperă prostească a dușmanilor: care trebuie înlăturată printr-o propagandă pe cât mai activă, a muncii membrilor L. A. N. C.

În vederea campaniei politice care începe, și care prezintă un interes deosebit:

O-consfătuire a Președinților de organizații ai L. A. N. C. se va ține la Iași, în ziua de 14 Sept. 1929, de »Înălțarea Sf. Cruci«.

La ordinea zilei:

1. Publicarea unui »Manifest către Români«.
2. Intensificarea acțiunii și complectarea organizațiilor.
3. Formarea unui »Inalt Consiliu de Apărare Națională«.
4. Orice alte chestiuni interesând mișcarea.

Președinții organizațiilor vor asista personal la această consfătuire. În caz de împiedecare: prin delegați. În lipsă: își vor trimite, din timp, părerile lor, pentru a fi supuse consfătuirii.

Imprejurările sunt excepțional de favorabile L. A. N. C.

Partidele, unite cu Jidanii, sunt compromise definitiv. E vorba acum, nu numai de schimbarea guvernului unui partid, care și-a pierdut popularitatea în câteva luni, ci de înlăturarea sistemului însuși de guvernare, a »partidelor«, cari și-au pierdut rațiunea de a fi.

L. A. N. C., cu doctrina ei luminoasă, și cu programul ei lămurit, se dovedește astăzi, ca singura mântuire a nației românești în primejdie.

Președintele Suprem al L. A. N. C.: **A. C. CUZA.**

Chestionar de actualitate

În tratarea chestiunii jido-vești, atât de vastă și cu atâtea laturi, se începe din când în când o recapitulare. Această operație este menită să concentreze mai puternic în atenția cititorului punctele de competență ale acțiunii iudaice, ținându-l treaz și îndemnându-l la reacțiune în fața pericolului crescând.

La întrebările ce se înșiră mai jos, răspunde nu autorul acestor rânduri; el numai înregistrează cu fidelitate glasul istoriei. Zic, cu fidelitate. Dacă contestă cineva exactitatea răspunsurilor date, e învățat să binevoiască a-și formula obiecțiunile. Poate fi sigur, că încordarea cerută spre a combate cele mai jos arătate, nu va rămânea fără efect: imediat i se va da dela tribuna acestei reviste lămuriri, care exclud orice îndoială.

Prima întrebare. Cine este „dușmana societății“ actuale?

Răspunsul: Francmasoneria, condusă de Jidani. Afirmațiunea este atât de exactă la întrebarea precis pusă, încât dela înălțimea Vaticanului s'a ridicat glasul de mulțumire al Papei Leon XIII, către scriitorul Paul Rosen, autorul cărții, „L'Ennemie sociale“ (Dușmana societății), fost căpetenie francmasonă, spre a i se exprima grațitudinea pontificală pentru actul de curaj de a fi desvăluit adevărul. Scrisoarea datează din 7 Iulie 1890; este concepută în următorii termeni, tradusă de subsemnatul din cuvânt în cuvânt, după textul latinesc.¹⁾

„Fiulul nostru iubit Paul Rosen, la Paris. Papa Leon XIII.

Fiule iubit, Sănătate și Binecuvântare Apostolică. Împreună cu scrisoarea ta respectuoasă Ni s'a adus un exemplar al cărții tale de curând apărută, intitulată „L'Ennemie sociale“,

¹⁾ Vezi „Protocoloalele Înțelepților Sionului“; trad. de I. I. Moța, Orăștie, pag. 239—41.

prin care ti-ai propus, precum am aflat din scrisoarea alaturata, sa descoperi sfaturile si faptele acelor oameni nelegiuiti, cari, adunati in societati clandestine, aduc pieirea Bisericii si a Statului (consilia et opera detegere impiorum hominum, qui in coetus clandestinos coacti, ecclesiae reique publicae moluntur exitium).

Favoarea ce Ne ceri, de a Ne dedica opera ta, ti-o acordam bucurosi, caci ne este cunoscuta silinta ta de-a apara religia si intre alte dovezi, mai ales statornicia cu care combati pe dusmanii credintii si ai pietatii, desvaluind inşelaciunile si relele lor.

Dorind deci, ca toti oamenii, nu numai catolicii, sa aiba aceeasa groaza pentru fraudele si relele lor, cum ii urmaresti tu cu deplina dreptate, rugam pe Parintele luminilor sa-ti hărăzeasca darurile bogate ale adevaratei intelepciuni si Noi iti impartim tie si alor tai, cu toata dragostea Binecuvantarea Apostolica, marturie a iubirii noastre parintesti.

Data la Roma, langa Sfântul Petru, in ziua de 7 Iulie 1890, in anul al XIII al Pontificatului Nostru.

Leo P. P. XIII.¹⁾

In ce priveşte conducerea jidoveasca a Francmasoneriei, vezi documentarea acestei afirmatiuni in articolul subsemnatului „Despre Francmasonerie”, apărut in „Infratirea românească” din 1 Februarie 1926.

Altă întrebare. De unde a pornit strigătul de luptă sălbatică în timpul marelui revoluții franceze: „Cu mațele ultimului popă să spânzurăm pe ultimul dintre regi”? („Avec les boyaux du dernier des prêtres étrangers le dernier des rois”).

Răspuns: din officina francmasonă, influențată de ordinul Iluminatilor, creat de Jidanul Weisshaupt, care în scrierile lui destructive se ascundea sub pseudonimul Spartacus.¹⁾ Alegerea numelui desvâluie intenția Jidovului: după cum Spartacus, șeful bandeii de sclavi a încercat în ultimul secol păgân să răstoarne prin foc și sânge ordinea societății romane, tot astfel semitul Weisshaupt (1748—

¹⁾ Cf. N. Deschamps. Les sociétés secrètes. Paris 1882. Tome I, pag. 9 și următoare.

1830) s-a strădui, prin conspirații clandestine, să răstoarne fundamentele societății moderne: biserică și monarhiile ereditare. De altfel pseudonimul ales este atât de sugestiv, încât partidul revoluționar, bolșevic, care a încercat să pună mâna pe putere în Germania, în iarna 1918—19, se numea partidul spartachist.

Altă întrebare. Cine a proclamat lupta de clasă țintind la învrăjbierea societății și distrugerea ei?

Răspuns: Jidanul Karl Marx, în faimosul manifest din 1847.

Altă întrebare. Cine a asasinat cu revolverul pe țarul Nicolae II, cu întreaga lui familie în Iulie 1918.

Răspuns: Jidanul Iankel Iurovski.¹⁾

Altă întrebare: Cine a comis atentatul dela Senat?

Răspuns: Jidanul Goldstein.

Altă întrebare. Cine a incendiat pirotehnia armatei dela Cotroceni?

Răspuns: Tot un Jidan, Iata ce cuprinde ziarul „Universul” din 15 Iunie 1925, cu privire la această chestiune:

D. M. Gardin, american, care a stat 4 ani la Moscova, unde a avut strânse legături cu cercurile bolșevice, scrie în ziarul „New-York Herold” următoarele: Cunoșc personal pe autorul diabolicei isprăvi dela Pirotehnia din București. El este american-român; și mi-a povestit detaliat isprava sa. Știu pozitiv că teribila catastrofă dela Pirotehnie este opera agenților guvernului sovietic.

Așa zisul „american roman” nu poate fi decât Jidan, în slujba sovietelor. Dacă nu este exact, să binevoiască comisia de anchetă, sub președinția generalului I. Popovici, să-și publice raportul!

Altă întrebare. Cine a fost instrumentul de jefuire sistematică și opresiune în mâna Neamului cotropitor, din 1916—1918, în teritoriul ocupat?

Răspuns: Jidanii.

Cine se îndoiește de exactita-

¹⁾ Vezi studiul lui C. Sarolea, profesor la Universitatea din Edimburg, publicist politic, cu renume european, intitulat: *Ce que j'ai vu en Russie soviétique, din 1924*, de care ne-am ocupat în articolul „Presimțiri urite”, publicat în *Infratirea Românească* din 1 Dec. 1926.

tea răspunsului, să binevoiască a citi cartea lui Arhibald, intitulată „Porcii”.

Altă întrebare. Cine prăpădește cu alcool sănătatea populației noastre rurale?

Răspuns: Cărciumarul Jidan.

Cine se îndoiește de adevărul acestui răspuns, să citească broșura S. S. Patriarhului Miron, intitulată „Impotriva beției”, reproducă în „Infratirea Românească” din 1 Noemvrie 1925.

Altă întrebare. Cine a otrăvit, după răsboiu, sufletul partidelor noastre politice?

Răspuns: Jidanul, semănând corupția și terorizarea

Altă întrebare. Cine bârfește România în străinătate?

Răspuns: Jidanii.

Nimeni nu pune la îndoială exactitatea acestui răspuns. În el răsună glasul istoriei noastre contemporane dela 1866, când Jidanii au prins glas universal prin înființarea Alianței Universale izraelite, până în clipa în care scriu aceste rânduri. De câte ori au urmărit dobândirea unui folos din partea României au calomniat-o amarnic, făcând atmosferă contra noastră. O dovadă zdrobitoare, un corpus delicti, care învederează toată infamia sufletului iudaic, rezultă din fiecare pagină a cărții, scrise în prima jumătate a anului 1918, intitulată „Die Judenfrage in Rumänien” d. I. M. Cargher, apărută la Berlin în colecția Kriegspolitische Einzelschriften. Ascultă, domnule cititor, tonul bârfirii jidovești! Tradue primele două aliniate din introducere, ca să-ți poți face o idee despre ce cuprinde restul publicațiunii menționate:

„Această scriere trebuie să trâmbițeze în toată lumea jalea unui sfert de milion de suflete omenesti, adânc robite, strivite fără milă și groaznic urmărite, cari luptă amarnic pentru a trăi. Această scriere aduce o plângere și o acuzare, lumea trebuie să judece și să condamne.

Din timpurile de teroare ale lui Antich Enifanes, puține țări au mai fost, în cari Jidanii au avut să poarte atâta suferință și mizerie, ca în România; această scriere trebuie să deschidă o privire cutremurătoare asupra tratamentului și înjosirilor la care sunt supuși Jidanii în România. Din faptele reproduce după realitate și în mod conștiincios, se ridică către lumea

cugetătoare, un strigăt sguđuitor, până la măduva oaselor, al celei mai adânci desperări („ein markerschütternder Aufschrei tiefster Verzweiflung“). Dar nespusele chinuri sufletești ale sutelor de mii de Jidani-români, cari în disprețul oricărui drept și a oricărei legi, în disprețul dispozițiilor tratatului dela Berlin, în disprețul tuturor cerințelor omenesști de progres, sunt torturați cu o cruzime bestială până la moarte și nimicire, pentru aceste chinuri limba omenescă nu are putință de exprimare.“

Mă oprese aici cu citatul, fiind suficient, ca orice bun Român, să cunoască frazeologia pătimasă, apocaliptică, în care se îmbracă hârfirea jidovească la adresa țării, care nutrește și îmbogățește actualmente 3 milioane de paraziți din neamul lui Cargher.

Incheiu chestionarul, cu o întrebare adresată dtale, domnule cititor: Față de aceste mărturisiri ale istoriei, nu crezi că trebuie să faci propagandă antisemită împreună cu toți din jurul dtale?

I. C. Cătuneanu.

Invalizi, Văduve și Orfani, din războiul pentru întregirea Neamului

Voi, care individual, sau prin soții și părinții voștri purtați urmele neprecupețitelor jertfe aduse pe altarul întregirii patriei, meritați toată stima și toată sollicitudinea noastră, care în deplină sănătate, ne bucurăm de roadele jertfelor și suferințelor voastre.

Această stimă și sollicitudine trebuie arătată prin fapte de recunoștință, de către aceia care guvernează destinele României Mari.

Mare mi-a fost durerea, când am citit, că din spirit de economie, guvernul a redus pensiile (care și până acum erau niște pensii de mizerie) invalizilor, văduvelor și orfanilor din război, dar acum sunt revoltat cetind în ziarul „Universul“ din 2 Sept. 1929, că începând cu ziua de 1 Sept. 1929 toate carnetele de călătorie eliberate de I. O. V. sunt anulate!

Postilor funcționari maghiari care au refuzat depunerea jurământului de fidelitate stăpânirii românești, azi după zece ani să-i încetățenești în masă și să le dai pensie, iar invalizilor văduvelor și orfanilor din războiul pentru întregirea neamului să le reduci pensiile și să le anulezi carnetele de călătorie, — drepturi recunoscute prin legea I. O. V.?

Față de viperele maghiare, care ne-au pândit și ne pândesc, încă la răscrucele drumului, nu sunteți conduși de spiritul de economie Domnilor miniștri în frunte cu dl Iuliu Maniu?

Numai față de invalizi, față de văduve și de orfanii rămași din războiul pentru întregirea neamului aplicați spiritul de economie?

Se poate închipui un mai mare sacrilegiu și o mai mare insultă adusă demnității românești, de însuși guvernul ce se intitulăză național-și țărănist?

Răspunde Domnia Ta dle Ioan Mihalache, Dta care ești fiu de țaran român. Dta care ai fost dascăl și luminător al poporului român, Dta care, alătura de acești invalizi, alătura de soții văduvelor, și de părinții orfanilor din război ai luptat la Jiu, Oituz, Mărăști și Mărășești, pentru înfăptuirea României Mari. Dta care ești Cavalerul Ordinului „Mihai Viteazul“ admiți și consfințești cu semnătura proprie sacrilegiul și insulta adusă demnității românești prin încetățenirea și penzionarea Maghiarilor infideli, și prin scurtarea drepturilor legale avute de invalizii, de văduvele și de orfanii din războiul pentru întregirea neamului?

Răspunde Dle ministru Mihalache, sincer și fără abilități diplomatice. Grăește cu francheța și cu seninătatea părintelui Dtale!

Nu cer acest răspuns nici dlui Maniu nici celorlalți colegi de bancă ministerială, ai Dsale pentru că nici unul din aceștia nu îndeplinesc condițiile arătate mai sus!

Noi cei dela „Infrățirea Românească“ protestăm cu toată

energia, în fața lui Dumnezeu cel a Tot Puternic, și în fața opiniei publice creștine românești, pentru sacrilegiul săvârșit față de invalizii, față de văduvele și față de orfanii din războiul pentru întregirea neamului, — reducându-li-se pensiile și anulându-li-se carnetele de călătorie; și pentru ofensa adusă demnității românești, prin încetățenirea în masa și prin penzionarea foștilor slujbași maghiari infideli!

Iar vouă invalizi, văduve și orfani din războiul pentru întregirea neamului, vă cerem stăruitor:

Rupeți orice legătură cu partidele politice care fiind întovărite cu Jidanii, sunt dușmane intereselor curat românești, deci și intereselor voastre.

Incetați orice neînțelegere, orice ceartă sau vrajbă dintre voi, și uniți în cugete și în simțiri, alăturați-vă la luptătorii Ligii Apărării Naționale Creștine, ce singură, dintre toate organizațiile politice, Vă ocrotește, în programul ei, din care, drept dovadă, reproduc, din capitolul VII, referitor la Invalizi, orfani și văduve:

„Războiul unirii a reclamat dureroase jertfe de sânge. Cei ce n'au cruțat nici o jertfă pentru rege și neam, cum și urmașii acestor eroi au draptul la o deosebită îngrijire din partea națiunii drept recunoștință și în același timp pentru cultivarea spiritului eroic și de sacrificiu pentru neam.

De aceea L. A. N. C. își ia angajamentul solemn să satisfacă toate doleanțele juste ale I. O. V. din războiul asigurând un traiu omenesc și demn tuturor acestor categorii...“

ȘT. PENES,
Locot. de rez., Cluj.

Cum ne jidovim

La bursa din București, secția mărfuri, a fost numit în comisia interimară, Jidovul L. Sternbach, în locul Românelui decedat Zaharia Furnică.

Nu se găsea printre comercianții din capitală, tot un Român, care să ocupe cu demnitate locul rămas vacant, la bursă, prin moartea vrednicului Zaharia Furnică?

Atacurile Jidanilor împotriva Bisericii Creștine. — Cărțile lor religioase

Pericolul satanic al tendinței de dominațiune jidovească, prezintă două laturi bine distincte: una *economico-politică* și alta *religioasă*.

Prima se referă la viața economico-politică a popoarelor, în mijlocul căroa trăesc Jidanii; a doua atinge direct Biserica, instituția fundamentală a statelor creștine.

De această a două latură a pericolului jidovesc, încercăm să ne ocupăm în articolul de față. Bazați pe importanțele lucrări ale Francezului Eduard Drumont și ale dlor profesori dr. Paulescu și A. C. Cuza, vom arăta atacurile îndreptate, în toate timpurile, de Jidani, împotriva Bisericii Creștine, atacuri care au deslănțuit antisemitismul; și vom căuta să analizăm, în treacăt, conținutul cărților jidovești de rugăciune, lăsând cititorii să tragă singuri concluziile logice.

Mai întâiu, atacurile sunt de două feluri:

DIRECTE, constând în devastări de biserici și profanări de obiecte sfinte — atacuri mai puțin primejdioase și

INDIRECTE, subversive, prin creierea sectelor religioase și a francmasoneriei — cele mai primejdioase.

I. Să ne ocupăm, mai întâiu, de primele.

Istoria și mai ales Istoria Evului Mediu, înregistrează jafuri, profanări de biserici și grave insulte de tot felul, aduse de jidani creștinătății și reprezentanților ei.

În special statele apusene au fost, adesea teatrul revoltătorului spectacol al atacurilor fățișe și deșanțate îndreptate de Jidani împotriva bisericilor creștine, ceea ce a dat naștere la sângeroase reacțiuni din partea creștinilor și la expulsiunea indezirabililor.

Așa, un învățat francez, RUPERT, citează, în lucrarea sa „*Biserica și Sinagoga*“, o scrisoare a PAPEI IOAN AL XXI-lea, intitulată „*De leprosis*“, în care Papa reproduce scrisoarea regelui francez FILIP DE ANJOU, referitoare la faptele Jidanilor. Filip de Anjou spune că în casa Jidanului *Bananius* s'a găsit un pergamament, scris pe ambele părți și sigilat cu un sigiliu de aur, care

reprezenta un crucifix, în fața căruia sta un Jidan într'o atitudine rușinoasă, ce nu se poate descrie. Scrisoarea era adresată Saraziniilor (Arabii cari stăpâneau pe atunci Spania), cerând ca între ei și Jidani să se facă un pact de alianță, reunindu-se sub aceeași religie.

„*Națiunea (!) creștină — scria Jidanul Bananius — se supune fiului unei femei vândute și sărace din poporul nostru, care ne nedrept ne-a uzurpat moștenirea. Când noi vom readuce ventru totdeauna această națiune (!) sub jugul dominațiunii noastre, tu ne vei pune din nou în posesia Ierusalimului și a Erihonului, unde este Arca sfântă și noi îți vom putea ridica tronul peste marea cetate a Părisului*“.

Și mai departe:

„*Lucrăm în acest sens pângărindu-le bisericile, aruncând pe ascuns, în băaturile lor, substanțe otrăvite și ierburi periculoase, aruncând serpi veninoși în ape, în nuțuri, astfel încât creștinii să piară înainte de vreme sub efectul vaporilor exalați de aceste otrăvuri*“.

Venerabilul Petre, abate de Cluny, trimis de Papă să liniștească pe Jidanii din sudul Franței, cari se dedau la excese, a constatat că ei profanează bisericile, răstoarnă altarele, ard crucile, bat preoții, întemnitează călugării și-i forțază să se însoare, prin amenințări. Tot atunci o Jidancă a pătruns într'o biserică, în ziua Sfințelor Paști și a scris pe zidul în abia sfântă.

Fărădelegile Jidanilor au dat naștere la nenumărate pogromuri. Așa, în 1066, în Spania, datorită poeziei arab ABU-AL-ELBIRI, avu loc un măcel groaznic, din cauza căruia Jidanii fugiră în Franța. Ei se stabiliră mai ales în provincia Languedoc (Iudeea Franței, cum îi zice istoricul JULES MICHELET), unde avură cutezanța să ceară schibarea numelor unor orașe:

Lunel în Jerichon;

Montpellier în Hac;

Carcassonne în Kirath-Jarin.

Nu mult după această, Jidanii reveniră în Spania, unde începură să se dedea din nou la excese anticreștine. Așa, în 1603, Jidanii

din Carpentras crucificară, în derâdere, un om de pae.

Ei au fost expulsați din Spania, sub DOMNIA LUI FERDINAND ȘI A ISABELEI.

Numai în Anglia găsiră un valoros sprijinitor în persoana puternicului om de stat *Olivier Cromwell*, care era considerat de Jidani ca un adevărat Mesia, mai ales după ce acesta-decapită pe rege și institui republica, conform dorinței francmasonilor.

Din Franța au fost expulsați Jidanii în nenumărate rânduri: sub FILIP DE ANJOU, sub CAROL VI (1394) și sub LUDOVIC XII (1489).

Unele expulsări au fost totale, altele parțiale. Câteodată ei erau obligați să se creștineze.

Astfel, Jidanii din Bordeaux s'au botezat, cununat și înmormântat timp de 150 ani după datinile creștinești. Indată însă ce au găsit momentul favorabil, ei au revenit, în masă, la mozaism.

Este destul de elocventă, în acest sens, scrisoarea adresată de rabinul din Constantinopol rabinului *Chamorre*, în timpul expulsării dela 1489:

„*Ziceți că regele Franței vrea să vă creștineze? Creștinați-vă, dar păstrați totdeauna credința lui Moise în inimă*“.

„*Vă plângeți că atentează contra vieții voastre? Faceți-vă copiii medici și farmaciști, cari îi vor face să și-o pardă pe a lor, fără teamă de pedeapsă*“.

„*Ne asigurați că vă distrug sinagogile? Faceți-vă copiii călugări și preoți, să le ruineze biserica lor*“.

În 1394, Septembrie 17, când Jidanii au fost expulsați din Franța de regele Carol VI, câțiva dintre ei au lăsat banii, în păstrare, Francezului NICOLAS FLAMEL, care a clădit cu ei o biserică, unde a fost înmormântat. După 400 ani (1797), un Jidan, consistoriului din Metz, cumpără devenit mai târziu membru al biserica, o dărâmă și aruncă în vânt osemintele „goiului“ care îndrăsnise să întrebuiască astfel banii agonisiți prin muncă (sic) de fiii lui Izrael!

Și câte alte profanări de soiul acesta nu vor fi avut loc în decursul timpului, în țările invadate de Jidani! La câte nelegiuiri nu se vor fi datat Jidanii din ghetto-urile Galitiei și la câte umilente n'au fost susmi preoții din Rusia, condusă azi de Jidani, unde bisericile au fost transformate

în grajduri, așa cum au făcut, la noi, armatele vremelnice învingătoare, *sub îndemnul dolmecerilor Jidani!*

Dar toate aceste atacuri îndreptate împotriva Bisericii Creștine n'au fost primejdioase, căci credința a rămas nestrămutată în sufletele credincioșilor.

II. Cu mult mai primejdioase au fost desbinările aduse în sânul Bisericii, prin ivirea schismelor și a sectelor religioase. Aceste desbinări au adus, Biserica lui Hristos, în pragul prăpăstiei și sectanții o sapă chiar azi din temelie, spre a ridica, în locul ei, statuia lui Iuda, așa cum a făcut Lenin în Rusia.

Încă la începutul erei creștine se iviseră ereziile susținute sau create de Jidani.

Astfel, în timpul apostolilor, se născu *EREZIA JIDOVEASCĂ*. Atunci fu în joc însăși ființa religiei lui Hristos. Lumea creștină era cutreerată de propagandiști Jidani, cari spuneau:

„De nu vă veți tăia împrejur, după rânduiala lui Moise, nu veți putea să vă mântuiți”. (Paulescu: „Sinagoga și Biserica“).

Erezia jidovească fu combătută de *primul sinod ecumenic*, prezidat de apostolul Petre, în anul 50.

După apostoli se născură o mulțime de alte erezii jidovești. De pildă:

EBIONISMUL, erezie născocită de Jidanul Tebutis, care susținea sărbătorirea Sabatului și era contra convertirii Jidanilor.

ELKESAISMUL, sau **GNOSA IUDAICĂ** (în timpul împăratului Traian) care înglobă creștinismul în iudaism, admitea legea lui Moise: și impunea circumciziunea.

NAZARINISMUL sau secta „**CREȘTINILOR CIRCUMCISI**”.

QUATRO-DECIMANISMUL, erezie ce pretindea că paștele creștin trebuie ținut odată cu cel jidovec, adică la 14 Nizam. Această erezie fu combătută în *sinodul ecumenic dela Nicea* (325). Quatro-decimani fură excomunicați însă abia în *Sinodul dela Antiochia*, la 341.

În secolul al IV-lea se născu altă erezie — **ARIANISMUL**, care atacă divinitatea Fiului și care era cât pe-acți să doboare creștinismul, provocând o gangrenă analoagă cu Protestantismul. (Paulescu: „Sinagoga și Biserica“).

„Din veacul al IV-lea până în al VI-lea — zice Jidanul Bernard Lazare — istoria Ovreilor e legată de istoria Arianismului”.

Cu timpul, ereziile își pierd caracterul naționalist-jidovec, devenind simple revolte în sânul Bisericii Creștine, dar servind tot interesele iudaismului.

Așa luară naștere, rând pe rând, ereziile **MONOFIZITILOR**, **MONOTELITILOR**, **ICONOCLAȘTILOR**, **MILENARILOR** și erezia **PASAGIENILOR** din nordul Italiei, cari reinviară Ebionismul, observând legea mozaică.

Apoi se iviră: **EREZIA DIN ORLEANS**, care avu și ea o sorginte jidovească, ereziile **BOGOMILILOR**, **CATARILOR**, **VALDEZILOR** și **ALBIGENILOR** cari — scrie Bernard Lazare — „afirmău că doctrina Ovreilor era preferabilă aceleia a creștinilor”.

Urmă după aceasta erezia **TEMPLIERILOR**, erezie destul de importantă, pentru a nu trece prea repede peste ea.

Templierii erau cavaleri — călugări și ei ajunseseră să aibă o organizație foarte puternică. Încetul cu încetul, Jidanii isbutiră să corupă ordinul Templierilor. Aceasta se întâmplă după expulsiunea ordonată de Filip cel Frumos, regele Franței, în 1306.

Istoricul **JULES MICHELET** scrie că ordinul cavalerilor Templierii avea strânse legături cu Jidanii, cari l-au trecut la **MANICHEISM** (o doctrină născută în școala jidovească din Siria și propagată de Jidanul Manes). Ultrajul crucifixului făcea parte din ceremoniile inițierii. Cavalerii scui-pau de 3 ori crucifixul, renegându-l. Formula era: „*Reneg pe Isus, reneg pe Isus, reneg pe Isus!*”.

În locul lui Hristos, Templierii adorau un idol fenician.

Cu timpul, Templierii se transformară în francmazoni. Ei se răsbunară pe urmașii lui Filip cel Frumos care arseseră, în 1314, pe Jaques de Molay, șeful acelei francmasonerii franceze, care mai târziu a ucis pe Ludovic XVI, pe Maria Antoaneta și pe copilul Ludovic al XVII-lea.

O altă erezie a fost aceea a călugărului **Ioan Huss**, care a fost susținut de Jidani, după cum scrie însuși Bernard Lazare.

În fine, ultima erezie de sorginte jidovească a fost aceea a **PROTESTANTISMULUI**. Iată ce scrie, în această privință, Jidanul Bernard Lazare, în lucrarea sa „*L'antisemitisme*”, pag. 141:

„*Reforma și-a luat rădăcinile în izvoarele ebraice. Spiritul evreesc triumfă cu Protestantismul. Reforma fu, prin anumite părți, o*

ntoarcere la vechiul ebionism din veacurile evanghelice.”

Și același Jidan adaogă:

„*S'ar putea face istoria curentului evreesc, în Biserica Creștină — istorie care ar pleca dela ebionismul primitiv și ar ajunge la protestantism.*”.

Șeful protestanților era călugărul german **Martin Luther**, care lucra sub influența Jidanilor. Când acesta începură să speculeze reforma, instigând poporul la revoltă, Luther deveni imediat antisemit.

În scrierea sa: „*Von den Juden und ihren Lügen*”, tipărită la Wittenberg, în 1541, Luther spunea:

„*Prefaceți în cenușe sinagoge și casele Jidanilor. Din bunurile lor să se formeze un tezaur pentru întreținerea convertirilor la protestantism.*”.

Jidanii și jidoavcele robuste să fie constrânși la cele mai aspre munci; să li se ia cărțile de rugăciune, talmudul, tora etc. și să fie oprți, sub pedeapsa morții, chiar de a pronunța numele lui Dumnezeu. Nici o slăbiciune, nici o milă pentru Jidani.”.

Dar era prea târziu. Ruptura din anul **Bisericii se făcuse și** această ruptură a fost atât de violentă, încât nu numai că a sdruncinat Biserica din temelie, dar a făcut să izbucnească războaie sângeroase ca acela de 30 ani dintre Franța și Germania.

Abia protestantismul ieșise din scutece, că se zări, ascuns după el, hidosul Jidov, dușmanul neîmpăcat al creștinismului. Acesta, cu ajutorul societății oculte a Francmasoneriei, pe care o creiase, produse o serie de revoluții, începând cu cea franceză din 1789 și sfârșind cu cea rusească din zilele noastre, revoluții ce contribuie încă la slăbirea Bisericii Creștine (Paulescu: Op. cit.)

CE ESTE FRANCMASONERIA? Lojile masonice sunt organizații oculte jidovești, care tind la răsturnarea regilor și la distrugerea Bisericii.

Primele loji au luat naștere în Anglia și ele se întinseră cu repeziune în toate țările Europei. De pericolul Francmasoneriei s'a ocupat atât d. prof. dr. **Paulescu**, în lucrările „*Complot jidano francmasonic*” și „*Cahalul, Talmudul și Francmasoneria*”, cât și d. prof. **I. C. Cătuneanu**, într'o serie de conferințe ținute în Ardeal și la Focșani.

Apocope toți conducătorii popoarelor au fost și sunt înscrși în

logile masonice. Insuși NAPOLEON BONAPARTE, împăratul Franței, era sub influența ocultă a francmasoneriei, de dragul căreia a pricinuit multe neajunsuri Bisericii catolice, reprezentate atunci prin Papa Piu al VI-lea.

În timpul marelui revoluții franceze, generalul *Massena*, *Jidan de origine*, suprimă temporar papalitatea, din ordinul lui Napoleon (Paulescu: *Op. cit.*)

Căderea cuceritorului lumii se întorește însă tocmai răsbunării Jidanilor, pe cari-i părăsise în ultimul timp și cari ridicară întreaga Europă împotriva-i.

După căderea lui Napoleon, PAPA PIU AL VII-lea publică o bulă împotriva francmasonilor din Italia, numiți *Carbonari*. După el, Papii LEON AL XII-LEA, PIU AL VIII-lea și GRIGORE AL VI-LEA se ridicară deasemenea contra francmasoneriei, pe care o considerau primejdioasă Bisericii.

Dar francmasonii se răsbunără crunt în 1870, când o armată, compusă aproape numai din Jidani și carbonari, asedie Roma, răsturnă pe Papă și devastă bisericile, omorând preoții și batjocorind altarele.

O puternică organizație care a sgduit din temelii Francmasoneria a fost *ordul călugărilor ESUITI*; dar ea și-a redobândit puterea după desființarea acestui ord.

În Italia, Francmasoneria a fost desființată de curând, de *BENITO MUSSOLINI*.

La noi, încercările Jidanilor de a desbina și a distruge Biserica, n'au dat rezultate prea multumitoare pentru ei. Protestantismul reușit să pătrundă numai în Ardeal. O mare parte dintre protestanții de acolo au trecut însă la catolicism, unindu-se cu Biserica papală.

Dintre secte, cea mai primejdioasă este *ADVENTISMUL*, inventat în America, în anul 1840, de un om incult, anume *William Miller*, care s'a făcut de răs prin prorocirea mincinoasă a sfârșitului lumii, fixat de el la 21 Martie 1844. Exportat la Hamburg, centru eminent jidovesc, adventismul a molipsit Rusia, Polonia, Austria, Ungaria, de unde a trecut și la noi.

Adventismul reeditează ereziile jidovești (Paulescu: *op. cit.*)

Ca ebionismul, el înlocuește Dumineca prin sâmbăta Jidovească, necinstește crucea și icoanele, readuce înmăria de 1000 ani alui Hristos, după a doua sa venire,

suprimă sfintele taine, desființează preoția și prescrie jurământul, constituind cel mai primejdios ferment de disoluție națională, spre care tinde, de altfel, și bolșevismul jidovesc. (Paulescu: *op. cit.*)

*

După ce am tratat — în limitele spațiului de care dispunem — importanta chestiune a atacurilor jidovești împotriva Bisericii Creștine — cauză a antisemitismului —, vom căuta să analizăm, pe scurt, cuprinsul celor mai de seamă cărți de rugăciune ale Jidanilor, lăsând tot pe cetitori să tragă concluziile.

Cartea fundamentală a cultului mozaic, așa cum e la noi Sta Evanghelie, e la Jidani, *TORA*.

Această carte e datorită soifărului *EZRA*, din Babilon și e atribuită, pe nedrept, Egipteanului *Moise*, autorul legii celor 10 porunci. Ea are la bază „legământul“, exclusivist încheiat cu Iehova, cuprinzând principiul satanic al pierderii celorlalte popoare și este în desacord cu legea lui Moise.

„*Tora* — scrie d. prof. A. C. Cuza — este o carte pedagogică, națională jidovească, de ură contra celorlalte popoare. Ea este un cod de legi, numai pentru Jidani, având de scop să-i învețe cum să prade, să robească și săucidă pe goimi ca să le moștenească păământul“.

Și mai departe:

„*Tora este Iudaismul — Iudaismul este Tora. Să dispară Tora și dispară Jidanii. Să dispară Jidanii și dispore și Tora“.*

Jidanul *Gabriel Arié* scrie că *Tora* este un zid de depărțire între iudei și neiudei („*Histoire juive depuis les origines jusqu'à nos jours*“ — Paris 1923).

Tora e compusă, cum am spus, de soifărul *Ezra*, din inspirația diavolului și a fost copiată în nenumărate exemplare de alți soifări vestiți, în special de cei din Polonia.

La scrierea Torelor, soiferii trebuie să urmeze anumite prescripțiuni. Frații *Tharaud*, în cartea intitulată „*Umbra crucii*“, povestesc, cu interesante amănunte, felul cum sunt scrise sulurile Torei.

Vestitul soifăr din Bels (Polonia) făcea câte o bae rituală ori decâte ori întâlnea numele lui *Adenoi*. Și dacă-l întâlnea de 100 ori într'o zi, de 100 ori intra în baia rituală care, bineînțeles, nu mai conținea apă, ci un lichid unsuros, dar... sacru.

Dar să vedem ce cuprinde *Tora*.

Mai întâiu, această carte se mai numește *Pentateuch*, deoarece e formată din 5 cărți: *Geneza* (*Bereșith*), *Esodul* (*Șemoth*), *Leviticul* (*Vaycra*), *Numerii* (*Bemidbar*) și *Deuteronomiul* (*Debraim*).

Voiu cita câte un pasaj caracteristic din fiecare: (Rev. „*Apărarea Națională*“).

Geneza (*Facerea*), prima carte a Torei:

13—14): „*Și Iehova a zis lui Abraham: Scoală-te, preumblă-te în acest pământ, în lungul și în latul lui, că îl voi da ție“.*

Fapt care se aduce la îndeplinire sub ochii noștri, căci România Mare are deocamdată 1 Jidan la 7 Români!

Esodul (*Eșirea*), a doua carte a Torei:

15): „*Iehova omori pe tot întâiul născut din pământul Egiptului“.*

16): „*Și aceasta va fi ție spre semn pe mâna ta și spre legături de amintire între ochii tăi, că cu mâna tare ne-a scos pe noi Iehova din Egipt“.*

E vorba de *tefiliinii* (curelele ce și le înfășură rabinii după gât și mâna stângă) și de cornul ce și-l pun în frunte.

„Cu mâna tare“, adică prin prigonirea, trădarera și uciderea „goimilor“.

Aceste învățături sunt servite Jidanilor, spre a fi aplicate întocmai (A. C. Cuza — A. N. — 1924).

Leviticul (a treia carte a Torei), în care se vede desfătarea vărsării sângelui și cruzimea contra victimelor:

1): „*Și să înjunghie juncul înaintea lui Iehova și preoții să aducă sângele lui și să strovească altarul“.*

2): „*Și preotul să aducă porumbelul sau turturica la altar și să-i sugrume canal cu unghia și sângele să curgă pe peretele altarului“.*

14): *Și preotul să ia sângele și să pună pe moalele urechei celei drepte a aceluia care vrea să se curețe de păcate și pe palma dreaptă și pe degetul cel mare al piciorului drept“.*

Deci, fiii lui Izrael prin sânge se curăță de toate păcatele lor.

Va să zică: sângele este un element esențial al cultului religios al Jidanilor. De unde iau azi sânge? Să ne gândim la omorurile rituale de care vorbește călugărul neofit *Vanva*!

44): „*Și servul tău, pe care voești a-l avea, să fie dintre națiuni-*

le cele dimprejurul tău : dintr'acestea să-ți faci servi și serve”.

Numerii (a patra carte a Torei) repetă principiul prădării, al robirii și al uciderii „goilor” :

21) : „Atunci zise Izrael lui Iehova :

De-mi vei da pre poporul acesta în mâna mea, atunci eu cetățile lui le voi nimici cu totul. Și Iehova ascultă vocea lui Izrael și îi dădu în mâinile lor și-i nimiciră cu totul (Jidor. : Hormra = nimicire totală).

Deuteronomiul (a cincia carte a Torei) :

2) : „Și când Iehova, Dumnezeuul tău, ți le va da în puterea ta, tu să le bați, să le pierzi cu desăvârșire, legământ cu ele să nu închei și milă de ele să nu-ți fie”.

7) : „Altarele lor să le surpați și stâlpii lor să-i sfărâmați și idoli lor cu foc să-i ardeți”.

16) : „Și să pierzi toate popoarele, pre care Iehova Dumnezeuul tău le va da ție ; ochiul tău să nu le cruțe. Și pre regii lor îi va da ție în mână și tu să faci să piară numele lor de sub ceriu”.

Aceasta este Tora.

Să vedem acum ce cuprinde TALMUDUL, a doua carte fundamentală a religiei iudaice.

La cererea Papei Grigore al IX-lea, regele Vilhelm d'Auvergne al Franței a pus să se cerceteze Talmudul. în fața a 4 rabini.

Deasemenea Facultatea de Teologie din Paris s'a ocupat de Talmud în 47 ședințe, găsind scris :

că Isus este aruncat în Infern, în noroiul veșnic clocotitor ;

că Sta Fecioară Maria a conceput pe divinul Ei Fiu în urma unui adulter cu un soldat numit Pandara ;

că bisericile sunt cloace ;

că predicatorii sunt câini urlători („La France juive“ — Ed. Drumont).

Cuvântul dat goiului nu angajează.

Tot în Talmud se găsește criminala învățatură : *Tob șebegoim harog* = Pe cel mai bun dintre creștini omoară-l.

În rugăciunile lor, Jidanii trebuie să arunce de 3 ori blestemul asupra șefilor Bisericii creștine, contra regilor și a dușmanilor Izraelului.

Sentința : Talmudul a fost condamnat și arse toate exemplarele găsite în Franța (1240— Iunie 24).

În afară de Toră și Talmud e și cartea *Meșlot-Șualim* (Fabulele Vulpilor), care învață pe micii Jidani să fie răi și să urască pe goi-

mi. (Ed. Drumont — „La France juive“).

Caracteristică e deasemenea rugăciunea anuală *Kol Nidre*, conformă Talmudului, prin care Jidanii cer ca toate jurămintele depuse să nu aibă nici o valoare. Ea e cântată în sinagogă, în ziua de Iom Kipur.

CRED CĂ SUNTEM LĂMURIȚI PE DEPLIN :

RELIGIA IUDAISMULUI A-

PARE CA O RELIGIE A DIAVOLULUI, DECI CRIMINALĂ ȘI PERVERSĂ (A. C. Cuza — „Apărarea Națională — 1924).

DATORIA NOASTRĂ E SĂ LUPTĂM CU PUTERI UNITE SPRE A NE APĂRA BISERICA IMPOTRIVA ATACURILOR DUȘMANILOR EI DE MOARTE: JIDANII.

Ion. I. Angelescu.

— Prahova —

Presa Capitalei

Dacă în viața politică internațională, presa este socotită a patra putere în stat, nu tot astfel ea poate fi socotită la noi, unde masa poporului, cu o rudimentară pregătire politică, cu o foarte redusă cunoaștere a chestiunilor sociale, găsește în presă singurul punct de orientare după care se conduce, pentru a-și depune contribuția ei determinantă în treburile statului.

Chemată la viața politică de sufragiul universal, fără nici o pregătire în acest sens, e ușor de înțeles că nu-și poate deosebi prietenii adevărați din mulțimea acelor care se dau ca atare și astfel, fatal, trebuie să acorde încrederea acelor ce i-o solicită mai insistent și mai metodic, fapt care desigur a atras pe Jidani — cei mai de temut dușmani ai poporului român — a se erija, prin presă, în apărători ai neamului nostru și îndrumători ai opiniei publice. În această ipostasă preponderanța lor în presă este facilitată, și ea are dubla menire de a distruge atenția dela problema evreiască, prezentând-o ca neexistență, și apoi, a le'consolida din ce în ce mai mult dominația, dându-le noi și vaste posibilități de acapararea surselor de venituri.

Ca o verigă la lanțul cu care ne înconjoară și ne supune, delinerea presei se impunea ca o necesitate strictă și ea s'a realizat, afirmându-se puternică și de temut prin gazetele evreiești, în fruntea cărora stă cu cel mai mare tiraj ce a existat până în prezent la noi, ziarele „Dimineata”, „Adevărul” și „Lupta”. Influența lor nefastă asupra masselor poporului are repercusiune asupra întregii vieți politice și nu depinde decât de voința Jidovilor ce scriu la ele, pentru ca omnia publică să fie îndreptată în direcția ce convine mai bine intereselor lor.

Dau aici o listă de 24 de Jidani.

cu nume de împrumut, cari scriu la ziarele Dimineata, Adevărul, Lupta și alte câteva, însemnând și numele jidovesc și numele românesc sub care se ascund:

Const. Graur = C. Brauer

Nedelea = Nadler

Barbu Lăzăreanu = Bercu Lazarovici

Ion Țăranu = (Jidan botezat, fost Bauer

Ion Pas = Calman Schritter

E. Munteanu = Elias Berger

Ion Călugăru = Isac Sabetai

(Cuvântul)

E. Emilian = E. Eisenberg

Al. Bunea = Eizik Gutman

(Lupta)

Marin Roșu = Marcu Rottman

(Cuvântul)

I. Felea = Iancu Feller (Lupta)

Ricardo = Rubin Weizendorff

(Curentul)

S. Albu = Saul Weismann

(Cuvântul)

M. B. Graur = Moritz Brauer

Dr. Ygrec = Iosif Glükmann

B. Brănișteanu = Benyamin

Braunstein

Scrutător = Dr. C. Blumenfeld

F. Brunea = F. Braunstein

H. Soreanu = Herscu Sonnenfeld

I. B. Florian = I. Blumenfeld

Al. Munte = Adolf Bernath

(Argus)

Emil Fagure = Sami Honigmann

(Lupta)

Scarlat Froda = Solomon Weizendorff (Director la Rampa)

D. Țăranu = David Strominger

(Argus)

Dar sunt și evrei cari nu-și schimbă numele: Adolf de Hertz, Herman Sonielevici, Em. Samoilă, și S. Samoilă, Al. Koller, W. Fuchs W. Konitz, Emil Pauker, Albert Friedmann, Herscu Șmilovici, A. Mibarham etc., etc. Aceștia din urmă scriu la diferite gazete în special la „Dimineata” și „Adevărul”.

Mai sus am dat numele câtorva Evrei, cari scriu în special la „Dimineata” și „Adevărul”, pentru ca

cititorii să vadă cine sunt oamenii cari creează opinia publică. Imi scapă deocamdată numele evreesc al multora dintr'ânșii ca de ex.: Iosif Nădejde; Sevastos, F. Aderca, Liviu Nasta, etc., cari sub nume românești își atrag încrederea cititorilor.

Afară de acești „oficiali” numărul acelor cari fac așa zisa bucatărie a gazetei e mult mai mare și deși nu iscălesc mai niciodată, totuși rolul lor e destul de important căci ei dau știrilor forma care convine mai bine anumitor scopuri, falsificând adesea în întregime, exagerând sau însoțind unele întâmplări, informații, etc., cu astfel de comentarii și atât de insistent încât reușește să creeze în public o atmosferă prielnică ideilor lansate metodic sub garanția semnăturii și să găsească astfel ecou în sufletul multimei, care pe nesimțite capătă convingerea că-i aparține ei, ceace Jidovii cu diabolic rafinament îi sugerează treptat.

Ținând seama că la sate opinia locuitorilor este influențată de câteva persoane mai însemnate, cari desigur citesc „Dimineața” — foarte puțini „Universul” —, vedem că prin tirajul de 250.000 „Dimineața”, 140.000 „Adevărul” și 35.000 „Lupta” în total aproape 450.000 foi zilnice, ei pot jongla cum vor cu opinia publică, împingând-o după cum au nevoie, către un partid sau altul, a cărui ideologie politică e în acord cu aspirațiunile lor, și care, superficial privind lucrurile, este expresiunea voinții poporului, în realitate însă, a acelei voințe contra făcute, indicate, de aceste ziare și prin analogie de Jidovime.

Dar cum au reușit să-și asigure atâția cititori? va întreba cetățeanul neobicinuit cu subtilitatea jidovească. Aceasta nu va fi greu să o înțelegem, după câteva lămuriri: Mai întâiu un ziar ca „Dimineața” aparținând unei minorități, care deține o mare parte din comerț și industrie, desigur că va fi preferat de aceasta în publicarea anunțurilor și reclamelor, cari singure, aduc un venit atât de mare încât poate permite împărțirea ziarului în mod gratuit în toate colțurile țării.

Apoi cum se face că acest ziar este recunoscut de către Jidovi ca aparținând lor, deși se pretinde românesc? este o întrebare la care pot răspunde rugându-vă să judecați un fapt, în aparență neimportant, dar destul de semnifica-

tiv: De ce în Universul sau în alt ziar românesc, nu veți vedea niciodată publicat vre-un cronolog evreesc și dece toate acestea sunt publicate în „Dimineața”, „Adevărul” și „Lupta”. Oare s'au înțeles toți Jidavii de ce trebuie să facă? Desigur că nu, însă toți au aceeaș tendință comună, toți acționează spre acelaș țel, fiecare în sfera lui de activitate, contribuind la întărirea frontului care se află permanent în luptă pentru dobândirea mijloacelor ce le va permite dominarea generală. Iar presa are marele rol, marea misiune, de a preîntâmpina eventualitatea unui front advers, trebuind să sfarme orice obstacol ce s'ar opune în calea acestor acaparatori, organizați instinctiv și tacit în spiritul perceptelor talmudice sădite în sângele lor.

Prin manevre îndrăznețe și nu lipsite de ingeniozitate, Jidavii dela „Dimineața” se pricep să-și atragă cititori, știu cari cei mai mulți sunt gata să-l declare democrat numai datorită ilustrației, în culori, din pag. 1. In cuprinsul acestui ziar ei își pot satisface curiozitatea dornică de senzațional (avantajul ziarelor cu tiraj mare e că nu poate fi desmințite) fără să-și dea seama că această curiozitate le este exploatată când vor să se orienteze în viața politică.

Astfel se formează opinia publică și apoi rolul celorlalte gazete evrești intervine, pentru a obține punerea în practică a dezideratelor poporului, ceace deasemenea le atrage cititori, și, odată veniți la

putere oameni lansati de ele, e lesne de înțeles recunoștința și serviabilitatea acestora, ca și teama celorlalți politicieni, de această forță semită, ceace îi obligă la o atitudine prietenească și complotice, căci nu se pot baza pe celelalte ziare, cari sunt nevoite să fie totul promontoriului pentru a fi în acord cu opinia publică și pentru a se bucura și ele de avantajele ce decurg din aservirea intereselor „puternicilor” zilei.

*

Când astfel, prin mentalitatea poporului, presa devine prima putere în stat, și când această putere se află în mâna Jidovilor, nepăsarea oricărui Român adevărat este condamnabilă, căci atâta timp cât aceste ziare vor exista, poporul român continuă să-și scrie ultima pagină a istoriei lui, care se va încheia cu prăbușirea lui economică ceace îl va forța să cedeze conducerea statului în mâinele jidovești, ca o urmare logică a sărăciei în care va fi adus, și ca o singură condiție impusă de împrejurările în care se va afla o populație autohtonă săracă, față de deținătorii tuturor bogățiilor.

Dacă pentru salvarea neamului se mai poate face ceva acum, să se facă cât mai grabnic și să se înceapă cu distrugerea acestor 3 gazete, indiferent mijlocul prin care se va putea obține aceasta.

Orice acțiune pornită altfel, e pornită pe dos, și nu poate avea șanse de reușită.

Ion Cristache.

— București —

Macabei călăreți

Regimentele de Călărași sunt acelea cari, în vreme de războiu, vor da escadroanele de cavalerie, ce vor intra în compunerea Grupurilor de recunoaștere divizionare.

Chiar numele acestei unități, „Grup de recunoaștere divizionar”, poate orienta și pe cel mai profan, în cele militare, asupra rolului ei deosebit de important în cadrul acțiunii unei divizii de Infanterie. Siguranță, recunoașteri, informațiuni, toate vor fi efectuate de către acest grup, având ca element principal Escadronul de Cavalerie — care desigur că va trebui să fie alcătuit din oameni curajoși și destoinici.

Când acest rol a fost hărăzit Călărașilor, conducătorii Oștirii noastre, s'au gândit, că schimbașii

sunt și astăzi ca cei de odinioară — când rostul trupei cu schimbul era nu numai crearea unei cavalerii ieftine, ci și intensificarea creșterii cailor în Țara Românească — floarea satelor dela șes.

Dacă sunt câteva regimente de Călărași (2, 5, 9 și o parte din 6) ce-și recrutează oamenii din regiuni eminentemente românești, apoi nu este mai puțin adevărat că în celelalte, numărul minoritarilor este covârșitor, ei fiind cei mai avuți și singurii în puțință să-și cumpere cal și echipament.

Cât privește Regimentele de Călărași din Moldova, situația este și mai nenorocită, căci schimbașii sunt în mare parte feciorii Jidavilor de prin târguri, cari în schimbul unui sacrificiu minim pentru ei (20.000—30.000 lei), fac

serviciul militar în condițiuni cât se poate de ușoare. Astfel Escadronul 3 din Regimentul 10 Călărași, cu garnizoana în Chișinău, are 70% din efectiv, Jidani.

Ferice de Divizia, ai cărei „ochi” vor fi acești „funcționari comerciali”, cu strămoși cari desigur că n'au visat să umble călare vreo dată și ferice, mai ales, de ofițerii și gradații români ai acestei unități, cari vor vedea dispărând patrurile, fugind sentinelele și atât de multe alte asemenea lucruri, pe cari fiii lui Izrael le-au practicat în toate războaiele și ca ostași ai tuturor armatelor din lume.

Câți flăcăi români nu stau culcați în morminte, victime ale trădătorilor jidani, cari fugind au lă-

sat flancuri descoperite și avanposturi fără sentinele.

Invățămintele acestea dureroase, nu sunt oare prea deajuns, pentru a feri pe viitor Armata noastră de hecatombe inutile?

Situația noastră actuală și experiența unui războiu, ale cărui urmări le trăim încă, impun mai marilor noștri o atențiune mai mare la alcătuirea ostirei, *naționalizarea ei fiind ceva necesar și dacă efectivele nu permit această naționalizare pentru toată ostirea, apoi pentru unele trupe și între aceste trupe : Cavaleria, Vânătorii și Aviația ocupă primul loc : EA TREBUE SĂ SE FACĂ RADICAL ȘI CÂT MAI REPEDE POSIBIL.*

Ion V. Emilian.

— București —

Cum jefuesc jidanii averea Statului

Societatea „Marginea” Severin

În comuna Marginea din județul Severin, există o fabrică jidovească, pentru destilarea lemnului, unde se produce spirtul de oțet.

Această fabrică a fost ridicată pe timpul stăpânirii maghiare, de către o societate jidovească, cu condiție ca după 35 de ani de funcționare, să treacă în stăpânirea statului. Pe timpul celor 35 de ani de exploatare particulară, Societatea beneficia de lemnul extras din pădurile statului plătind câțiva „filieri” pe metrul ster de lemn. După convenția inițială, această fabrică ar trece în stăpânirea statului român în anul 1945. Directorul fabricii este fiul lui Izrael Ing. Frankel — iar dintre Români ar fi amestecați în această afacere „cușer”, avocatul Dr. Gh. Dobrin din Lugoj, șeful organizației național-tărăniste și vestitul avocat bucu-reștean Vlădescu Olt, iar alții spun că între membrii consiliului ar figura și D-nii Mocioni și Barbu Știrbei.

Ca să înțelegi iubite cititor, cât este de cușer această societate, aduc numai un caz trecut. În 1919 directorul circumcis Fränkel, prezintă statului român o dovadă din Budapesta, că taxa lemnului ce folosește spre destilare, ar fi plătită guvernului maghiar, anticipativ, până în 1945. Pentru acest fapt numitul director a fost arestat de parchetul Ilfov. Felul cum s'a n-planat afacerea ne-ar putea-o spune D-l Dr. Gh. Dobrin și directorul Casei Cercuale din Lugoj. Fant este că directorul Fränkel azi este

liber și se bucură de mare cinste și vază la actualul guvern național-tărănist, precum se bucura și la cel liberal.

Să cercetăm faptele mai recente ale acestei societăți. În toamna anului 1928 uzinele Statului din Hunedoara au publicat concurs pentru exploatarea a 100.000 de metri steri de lemn. La această licitație Soc. „Marginea” a cerut Lei 44.50 pentru fasonarea unui metru ster. După ținerea licitației un antreprenor român al cărui nume îl trecem sub tăcere, s'a oferit să execute fasonarea lemnului cu 33 Lei metrul ster.

După o lună de zile s'a ținut o nouă licitație, la care s'au prezentat și doi antreprenori români, afară de Soc. Marginea.

Românii se angajau, că fasonază lemnul cu Lei 36 și 80 bani metrul ster, față de societatea jidovească „Marginea”, care a redus prețul la 38 Lei și 90 bani, față de 44 Lei și 50 bani cât ceruse la început. Deși antreprenorii români au fost mai ieftini, totuși ministerul de comerț a acceptat oferta Soc. „Marginea”.

Ce crezi iubite cititor, care a fost motivul acceptării ofertei societății jidovesti, mai scumpe : dragostea de ei sau interesul ?

Ce e mai dureros, bietii antreprenori români au fost siliți să facă vre-o trei călătorii la București până ce s'și ridice cele 200.000 Lei, denusă cu ocazia licitației.

(Concluzie: Jidovii obțin exploatarea pădurii cu un preț mai

scump ca al Românilor, iar Românilor li se ține caștiunea două luni de zile, cauzându-li-se pierdere de dobândă, cheltuieli de deplasare, în trei rânduri, la București și pierdere de timp).

Urmarea acestei licitații, a fost, că Soc. „Marginea”, în frunte cu Jidanul Fränkel, începe exploatarea fără ca să existe un contract cu statul. Ca șef al exploatării este angajat alt fiu din neamul lui Izrael, perciunatul Rubinstein, cetățean maghiar, domiciliat în Budapesta. Ori siguranța statului și Ministerul Muncii nu are nimic de zis față de iudeo-maghiarul Rubinstein ?

Mai departe exploatarea lemnului se face disconsiderând dispozițiunile codului silvic și călcând uzanțele de angajament, care prevăd 50% extracție și tăiere, în timpul iernii, sau reîmpădurire.

Societatea jidovească „Marginea”, taie pădurea ras, și în timpul verii, fără a reîmpăduri, iar pe deasupra, se străduiește ca să și prelungească privilegiul de exploatare a fabricii, pe încă 15 ani, adică până în anul 1960, urmând să desnoaie frumoasele păduri din domeniul Poeni și cele ce gravitează spre Dobra, căci consumă zilnic 30 de vagoane de lemn.

Față de această manoperă jidovească, a societății „Marginea”, sunăm alarma pentru a se trezi Statul și populația ce urmează să fie jefuită, și protestăm în fața opiniei publice cu toată energia împotriva obrăzniciei, numitei Societăți, și împotriva concursului blestămat al corupților din ministere.

Români lugojeni, cunoscători ai acestei triste și păgubitoare afaceri, aveți cuvântul.

ȘT. P.

fost candidat al L. A. N. C.
în jud. Severin

Intrebări fără răspuns

Ce zice actualul Prim-Ministru, D-l Maniu, că în procesul Motilor, contra contelui Gh. Banffy din masivul Răchitele, atât de cunoscut, ca avocați ai contelui maghiar figurează: în primul stadiu al procesului de scutire nelegală senatorul actual Dr. Valentin Poruțiu : în al doilea stadiu de încercări de reparare, ordonate în urma memoriului către Regele Ferdinand, figurează nepotul său, avocatul Dr. Paul Boilă; iar în stadiul III, pentru majorarea prețului, figurează ca avocat tot un nepot al său, D-l Dr. Iuliu Coroianu, actual deputat ?

Conferința coperatistă din Târgul Mureș

În urma convocării a 84 unități cooperatiste din partea nordică a județului Mureș, în ziua de 29 August a. c., s'a ținut o conferință cooperatistă, în sala festivă a municipiului Tg.-Mureș.

Oficiul Național al Cooperăției Române a fost reprezentat prin dnii Inspector general Gh. Constantinescu, subinspectorii Ilie S. Codreanu și Gh. I. Ciurescu și controlor inginer agronom Cherteș, federala „Zorile” din Luduș — Turda prin d. I. Modrișgan, Alianța Coperativelor de credit și economie ungurești din Cluj prin d. V. Mușnay, iar Centrala cooperativelor ungurești „Hanga” din Aiud prin d. W. Pozsonyi.

Di dr. N. Crețu, președintele băncii populare „Corpul didactic” din localitate, a făcut un scurt istoric asupra cooperăției române, reamintind participanților, nevoile economice din care ea s'a născut și marile figuri ale lui Spiru Haret, Fotin Enescu și a altora, a cărora, viață a fost atât de strănsă de organizarea și prosperarea mișcării cooperatiste. A relevat apoi, pe lângă rezultatele din străinătate, și pe cele din țara noastră, solicitând participanților sprijinul efectiv și unire pentru promovarea ideii cooperatiste.

D. inspector general Gh. Constantinescu a arătat ce s'a putut înfăptui în materie cooperatistă, în vechea Românie și a relevat mai multe cazuri admirate chiar și de străinii ce-au vizitat cooperăția română, indicând și motivele pentru care este destul de proprice terenul din Ardeal, pentru frumoase realizări cooperatiste, prin organizarea cooperativelor existente și a unei propagande cinstite.

Di I. Modrișgan a dat de bază, pentru organizarea cooperăției, consolidarea și înființarea cooperativelor de credit, pe lângă care să se constituie ulterior și celelalte feluri de cooperative după nevoile sătenilor, în care scop a adăugat și diverse sfaturi.

Pentru organizarea tehnică și propagarea ideii cooperatiste, di subinspector Ilie S. Codreanu a arătat necesitatea înființării unui cerc cooperatist.

La propunerile făcute ca acest

cerc cooperatist să funcționeze pe lângă banca populară „Corpul didactic” din Tg.-Mureș, pentru a se înlesni administrarea lui, cu ajutorul funcționarilor acestei bănci populare, di deputat I. Bozdog, care nu face parte din nici-o cooperativă și nu posedă nici cele mai elementare cunoștințe cooperatiste, deși a afirmat că lucrează de 10 ani în cooperăție, a susținut ca din acest cerc cooperatist să facă parte câteva sute de unități cooperatiste și în nici-un caz să nu funcționeze pe lângă banca populară, propusă din cauza confuziei cercurilor cooperatiste, cu societățile în care consilierii au grase remunerații și chestiunilor personale și politice din anterioarele legături și incidente ce-a avut cu dnii dr. N. Crețu și I. Modrișgan. Susținut de câțiva aderenți politici, a dat loc la discuții cu caracter per-

sonal, de câteva ore, ce nu cadrau deloc cu scopul pentru care fuseseră convocate unitățile cooperatiste, a căror delegați complet desgustați, rând pe rând s'au îndepărtat în majoritate, așa că nu s'a mai putut constitui proiectatul cerc cooperatist, rămânând ca di subinspector Ilie S. Codreanu să facă o nouă convocare, destul de costisitoare, pentru unitățile cooperative.

Îată cum au înțeles *deputații guvernamentali*, cuvântul de ordine bine intenționat al dlui ministru I. Mihalache pentru susținerea și propagarea ideii cooperatiste, ce operă destructivă fac ei și câtă descurajare aruncă în sufletele celor ce vor să facă ceva, pentru ridicarea țaranului român, prin cooperăție.

Puținilor delegați rămași până la urmă, dnii subinspectorii Ilie S. Codreanu și Gh. I. Ciurescu, le-au dat diverse învățuri și instrucțiuni, în deosebire pentru organizarea contabilității cooperativelor, prin contabilii regionali și a portofoliului pentru a l face lichid și banca-bil.

F. — Târgul Mureș

Nici Cooperăția nu poate scăpa de Jidani

În ziua de 16 Iunie a. c. a avut loc adunarea generală a cooperativei Agricole „Vlad Tebeș”, din com. Heciu-Nou, jud. Bălți.

Adunarea, în Consiliul de Administrație, printre alții Români societari, a ales și pe Jidanul Herscu Bicincer, cu toate că inimosul cooperator di controlor Ion Vaiculescu, delegatul Federației „Grâu” Bălți, le-a atras atenția, că nu stă frumos, pentru societari creștini, mai ales că în această cooperativă este numai un singur societar jidan și tocmai acesta să fie conducătorul a 140 societari români.

Acest parazit după ce a fost ales în Consiliul de Administrație, a sperat să pună mâna pe caserie și deacele va ști el cum s'o învârtăască. Însă nu l-a ajutat Iuda, căci într'o sedință, când majoritatea membrilor Consiliului L-au pronus de casier, s'a sculat Românul de inimă Ion Dontu și a spus că „dacă este vorba ca un Jidan să fie casier, eu iau caseria, dacă nu se găsește un alt consilier, care să ocure această funcție.” După ce di Dontu le-a deschis ochii L-au ales casier.

După aceasta Jidanul parazit a încercat să facă propoziția contra cooperativei, printre societari.

Bravo Diale Dle Dontu, că n'ai lăsat pe această lipitoare să se lăfăiască în banii sătenilor și să ducă cooperativa la ruină.

Eu întreb pe societarii acestei cooperative, ce bine a făcut această lipitoare pentru cooperăție, de a avut onoarea să fie pus în conducerea cooperativei? Oare nu vedeți voi ce gânduri au acești paraziti?

Deci frați cooperatori din Heciu-Nou, îndepărtați cât mai grabnic din cooperativă pe acest parazit, care este dăunător societății și nu vă lăsați momiți de minciunile ce vi le spune.

Iuda n'are ce căuta în cooperăția română.

**SIMION CRETU
Contabil Cooperator,
HECIU-NOU,
jud. Bălți.**

Cetiți și răspândiți revista

„Infrățirea Românească”

Societatea „Grănicerul“ și Societatea „Regna“ jud. Năsăud

Constatări — convingeri

Este cunoscut trecutul glorios al „regiunii de graniță“ — Năsăud, cuprinzând 44 comune „grănicerești“ și tot atât de cunoscut este caracterul neaș românesc, de pe vremuri, al acestei regiuni. Ochiul atent, însă, al timpurilor noastre, cu durere constată, că această regiune, în ultimul timp, a fost invadată și copleșită, de veneticii acaparatori, ce-au știut să se cuibărească în sufletul multora, atât al intelectualilor, cât și al poporului, cari azi, își face impresia că, și-au uitat de vrednicia înaintașilor lor. Căci să nu amintim chiar satele, cari sunt copleșite, în înțelesul strict al cuvântului, de percinațiii Galileei, revărsați asupra lor în timpul războiului și înmulțiți în spaimântător, după războiu; să amintim numai frunțile comune „grănicerești“ Năsăudul, Rodna, pe cari azi, nici nu le mai poți recunoaște, de sunt cetățile de odinioară, ori sunt oaze ale Palestinei. L. A. N. C., ca organizație naționalistă și creștină, precum și organele ei de publicitate, semnalează această primejdie evidentă, de atata timp, ori urmașii vitejilor grăniceri, n uau înțeles și nu au reacționat, până acum, în modul cum tocmai ei trebuiau să înțeleagă și să procedeze.

În sfârșit, în ultimul timp, se vede ajungând cuțitul la os, Iuda a început să fie observat, așa că înșiși „grănicerii“ localnici, în număr mult mai mare, cu curaj și deschis, prin organele lor de publicitate, luându-și inima în dinți și desbarându-se de neșăderea, ce până acum i-a încețat, au dat ALARMA, „pentru a pune la punct unele lucruri, așa după cum se prezintă, pentruca opinia publică grănicerească, să-și spună cuvântul și să-și decidă soarta, în deplină cunoștință de cauză“, fiind vorba de o „chestiune de o mare importanță, ba chiar de interes vital, pentru graniță și prosperarea ei“.

Este vorba de Societatea „Grănicerul“ din Ilva mare și Societatea „Regna“ din Bistrița.

„Gazeta Bistriții“ în ultimele ei numere, se ocupă de limpezirea unui conflict, iscat între cele 2 societăți și ca atare și între grupurile de grăniceri, postate în jurul uneia sau al celeilalte. Nu ne a-

mestecăm deocamdată în această luptă și nici nu voim a ține parte unei societăți sau celeilalte, ci înregistrăm constatările publicate în „Gazeta Bistriții“, gazetă ce nu are vre-o legătură politică cu organizația noastră, nici cu organele noastre de publicitate. (Regretăm că nu avem la dispoziție și gazeta „Săptămâna“, tot din Bistrița, pentru a putea cunoaște și constatările ce ea le publică). Din aceste constatări, cititorii noștri vor putea afla, care e chestiunea ce preocupă de prezent, în mare măsură, opinia publică „grănicerească“ a regiunii Năsăud.

D. Ing. G. Avram, directorul general al soc. „Regna“, prin un comunicat publicat în „Gazeta Bistriții“ a arătat, că soc. „Grănicerul“, „vrea să acapareze păduri grănicerești, pentru a le preda unui consorțiu, constător din societățile „Oja“, „Lomasi Erdöpar R. T.“, „Kornis“, „Foresta“, etc. (consorțiu) care a pus în vedere, pentru cei ce au a decide, suma nu prea mică, de 27 MILIOANE Lei“.

D-sa arată, „pentru a atrage atențiunea opiniei grănicerești“, că cei ce „ponegresc instituțiile grănicerești și stau la București cu emisarii firmelor de mai sus“, „punând în mișcare toate pietrele, să capete păduri ieftine, dela grăniceri, pentru a le preda consorțiului, care le-ar achita deficitul de 29 milioane, nu lucrează în interesul tuturor grănicerilor, ci în interesul lor de a câștiga, de a-și plăti deficitul de 29 milioane, din tangentele și dividendele comunelor și de a da câștigul care l-ar realiza Regna, consorțiului de FIRME STRĂINE“. Ori pădurile respective formează averea comună a celor 44 comune și soc. „Regna“ fiind asociația acestor 44 comune, venitele atât din păduri, cât și dela „Regna“, sunt a se da tot celor 44 comune grănicerești.

Di Ing. G. Avram susține că soc. „Grănicerul“, dispunând de capital vărsat de abia 160.000 Lei, e iluzoriu de a-și putea închipui cineva, că cu această sumă, ea va putea exploata aceste păduri, „ci consorțiul va face acest lucru, fiindcă el are capital la dispoziție.“ Ori „toate acestea consorțiul nu le face de geaba. După banul investit vrea dobândă, după munca pres-

lata, câștig și dacă mai luăm că un preț la tulpină va trebui să iasă și deficitul de 29 milioane lei și sumele de convingere și propagandă, de 27 milioane lei, cu ce vor rămânea comunei?“. Insuși D-Sa a fost asaltat, oferindu-i-se milioane, „numai să nu se opună cedării pădurilor sau să adevăsească, în cel mai rău caz, o pasivitate binevoitoare. De cine a fost asaltat? De „Di Steckel, directorul firmei Oja, Bienesi, Harap, Dr. Szánto, etc.“ Iar „at Stern, directorul firmei Lomas in Budapesta“ a declarat că forma e gasita prin soc. „Grănicerul“, „iar sumele mari vor convinge“.

Afacerea e deci grav păgubitoare pentru comune.

Din acelaș număr al „Gazetei Bistriții“ din articolul de sub semnătura M. S., reproducem următoarele constatări:

Acțiunea de propagandă în favorul soc. Grănicerul din Ilva mare, „la aparență este condusă de persoane“, „cari afirmativ sunt nemulțămiiți cu regimul de exploatare efectuat de soc. Regna, în realitate însă, după culisă, în mod ascuns, lucrează CAPITALUL STRAIN, BANUL LUI IUDA, care face eforturi extraordinare, să acapareze unele afaceri de exploatare, contra intereselor adevărate grănicerești, reprezentate prin soc. Regna și prin această acțiune să dea o lovitură industriei naționale și să spargă frontul unitar industrial grăniceresc“.

Soc. „Grănicerul“ cere deci, ca o parte a pădurilor ajunse la exploatare, să i se dea ei în exploatare, nu exclusiv soc. „Regna“, ori ea „nu dispune nici de capital necesar, nici de conducători...“, „terminându-și activitatea industrială, desfășurată în anii 1922-25, cu un deficit final de 29 milioane lei cu o dramatică procedură de faliment pe arena parchetului și a pușcăriei“.

Iar în un număr următor al aceleiaș gazete, „Un grănicer delu satele“, constată că „a ieșit la iveală administrația rea și păgubitoare a comitetului de conducere și pollogăriile nenumărate ale aceleia“ (vorbind de al Soc. „Grănicerul“). „Dar a fost cu atât mai binevenită această cântărire, că s'a găsit ISVORUL din care se alimentează INSUFLETIREA acelora, cărturari și țărani, cari nu pot dormi de binele și fericirea vitejilor, dar nevoiașilor grăniceri, — BANUL LUI IUDA, A CĂRUI ISPITĂ CEARCĂ SĂ PUNĂ, ori doară pe

unii a și pus, STAPĂNIRE PE SUFLETUL GRĂNICERILOR”.

„Pentru orice cap este împede, cu cerea” soc. „Grănicerul” „are ca baza — afara de menajarea intereselor și umplerea pungilor unor grăniceri particulari — un puternic sprijin financiar străin, care de buna seama nu i se acordă fără nici o șintă, ci este evident”, ca soc. „Grănicerul” „cu capitulatul ei vărsat de cateva zeci de mii”, „nu va putea exploata pădurile, ori cere să i se concesioneze, ci va face cu ele MISITIE, trecându-le societății STRAINE, înpestrând iarăș granița cu ELEMENTE INDEZIRABILE, DE CARI ATAT DE CU GREU NE-AM PUTUT MANTUI...”.

iar despre cei ce au demonstrat matematic activitatea soc. „Grănicerul”, spune că sunt „avevărâți urmași de grăniceri”, puși „la conducerea instituțiilor grănicerești, cari însă, ONOARE LOR, NU S-AU LĂSAT ADEMENTI DE ISPITA BANULUI LUI IUDA”.

Rămâne ca membrii comisiei silvice pentru administrarea pădurilor grănicerești, să-și dea verdictul în această chestiune, comisiune despre care acest „Un grănicer dela sate”, este convins că nu va pierde din vedere interesul mare grăniceresc și c’ar fi „surprinzător ca personalități de taha doctorului Anco, senatorul Rognean și un număr de preoți, membri ai comisiei de opt, să facă jocul acestor interesați și în ultima analiză HĂTĂRUL SOCIETĂȚILOR STRĂINE, scoase odată din viața economică a graniței nășăudene, a căror MISITĂ este mai împede ca lumina soarelui că este societatea grănicerul, — cu atât mai mult cu cât primul este considerat printre grăniceri ca unul din puținii chemați să fie la conducerea acestor instituții, iar al doilea în urma demnităților ce ocupă prin votul și încrederea grănicerilor, le-ar procura, o amară decepțiune pretându-se la același JOC AL STRĂINILOR și sfârșind cu numărul frumos de preoți, toți tineri, cari nu vor putea scăpa nici odată de BĂNUIALA CĂ S’AU LĂSAT MITUIȚI DE BANUL LUI IUDA”.

Din parte-ne, nu mai e necesară nici o explicație și nici un contariu; cititorul, din cele reproduse de noi, mai sus, va putea să se convingă despre adevărătatea și necesitatea luptei deschise de L. A. N. C.

Noi n’avem decât să condamnăm

legăturile și procedeul soc. „Grănicerul”, care e societate cooperativă, ORI IUDA N’ARE CE CĂUTA ÎN COOPERAȚIA ROMÂNĂ și să ne bucurăm de „curajul” și „convingerile”, de cari dau dovadă „Gazeta Bistriței” și autorii celor publicate în ea și reproduse de noi întocmai, în citatele noastre și să-i felicităm de aceasta, îndem-

nându-i să-și completeze aceste constatări și convingeri, în toate domeniile, în toate direcțiile, ori-când și ori unde. Noi de mult ne-am întors ATENȚIUNEA, PRIVIREA ȘI FATA LA DUȘMAN.

A. I.

„grănicer-nășăudean”

„Frăție de Cruce pentru desăvârșirea idealului național”

Comunicat

Văzând cum s’au subminat acțiunile legiuite ale „Frăției de Cruce, pentru apărarea Țării Moșilor și Maramureșului,

văzând cum s’au sabotat serbările aniversare ale intrării armatei romane la frontiera de vest, pregătite în contact cu autoritățile militare,

și văzând mai presus de toate, că s’a autorizat o organizație de politică militantă prin statutul lor, ca să-și asume cabitatea de frați de cruce”, numire, care după statutul nostru revenia membrilor „Frăției de cruce” — care exclude orice politică militantă,

Frăția de Cruce a fost împinsă de-a constata, că într’o astfel de atmosferă, nici o activitate bărbătească, națională, socială ori filantropică nu e cu putință „pe cale strict legală, constituțională și ne politică” cum o prevede statutul nostru.

În consecință spre a evita orice echivoc, ori conflict de-o potrivă

păgubitoare unirei sufletesti, conducerea noastră a hotărât definitiv desfășurarea „Frăției de Cruce pentru desăvârșirea idealului național”, — întemeiată în anul 1919, și reorganizată în anul 1927.

Când executăm această hotărâre, lăsăm răspunderea în socoteala factorilor, cari au provocat disolvarea.

Fondul pentru statuia lui Mihai Viteazul, trece la Uniunea foștilor voluntari, secția Cluj.

„Cununa Surorilor de Cruce”, nefiindu-i împrumutat numele, își va continua activitatea, ca organizație independentă, luând în primire steagul cu „Crucea albă”.

În numele comitetului de reorganizare:

Cluj, la 29 August 1929.

Primpreședinte :

Dr. AMOS FRÂNCU

Secretar General :

Dr. PETRU PĂTEANU

Casier Central :

TRAIAN ANDREICA

Pentru Dl. Dr. Pană

Regretăm că din lipsă de spațiu nu putem tipări în întregime, cum ar merita, lucrarea teatrală intitulată „Numerus clausus” a D-lui Dr. Pană, unde autorul în jurul unei acțiuni bine încheiate, devoltă, cu argumente luate din trista realitate, ideia ca „numerus clausus” să se introducă nu numai în școli cum a cerut studențimea română în lupta ei contra Jidanilor, ci în toate ramurile de activitate și în special în funcțiile statului.

Cerința aceasta se impune delăsine, având în vedere că orice guvernănt, cu prevedere și simț românesc, nu poate da, nici cea mai mică parte din mecanismul puterii de stat, pe mâna fiilor unui neam, care și în trecut, la toate ocaziile istorice și în prezent, sub ochii noștri, zilnic ne face dovada că este dușmanul ascuns al țării care-l hrănește și-l îngrașă. Acesta a fost, este și va fi Jidanul.

D-l Doctor a avut curajul să-l ia de gât și să-l arate publicului, într’o piesă de teatru, așa cum se prezintă năpârca iudaică îmbrăcată în haina de funcționar român.

Dorim din tot sufletul ca și alți colegi ai D-tale, și câți mai mulți, să te urmeze în convingerile D-tale deplin întemeiate. Astăzi convingeri, mâine propagandă fățișă, poimăine acțiune curajoasă. Această-i calea mântuirii României.

REDAȚIA.

Intrebări fără răspuns

Ce zice D-l I. G. Duca despre faptul, că avocatul unui mare număr de magnați unguri, pentru majorarea prețului de expropriere agrară, este, în procesele contra statului și comunelor din Ardeal, nu altul decât D-l Dr. I. Gheție, pe care D-l I. G. Duca l-a agreat ca șef al tineretului liberal din Ardeal?

Intrunirea din Capitală

Duminică, 8 Septemvrie, L. A. N. C. din Coloarea de Verde a organizat o mare întrunire în Sala „Locomotiva” din Calea Griviței.

Cetățenii cartierului au răspuns cu însufletire chemării harnicului președinte de Culoare dl Gh. Apostolescu, participând la întrunire în număr de 500—600.

Apariția dlui Prof. I. C. Cătuneanu este salutată de nesfârșite urale și în aceeași atmosferă de însufletire Dsa este proclamat președintele adunării.

Primul vorbitor este dl Gh. Apotolescu, comerciant și Președinte al Organizației L. A. N. C. din culoarea Verde; îi urmează dl Ing. Bejan, care scuză absența dlui Prof. A. C. Cuza, Președintele Suprem al L. A. N. C.

Dl Dr. Vasile Trițu, face o documentată expunere a situațiunii, care este întreruptă de des și pre-

lungi aplauze. După dl Lt. Colonel Vasilescu-Lascăr vorbește dl Iancu Ispas, comerciant, apoi dl Antonescu, un luptător din vechia gardă a mișcării naționaliste.

Dl Romulus Damian, amintește adunării împrejurările nenorocite în cari s'au acordat drepturi jidnilor și neputința partidelor de-a rezolva într'un fel sau într'altul problema jidovească. Dl Ungureanu, ceferist, vorbește plin de suflet și convingător.

Dl Cucu-Botoșani câștigă simpatiile sălii prin verva sa plină de humor. Cu aceeași cunoscută competență Dl Ing. M. P. Florescu fost deputat al L. A. N. C. face un expozeu al stării noastre economice.

Indelung ovaționat de întreaga asistență, Dl Prof. I. C. Cătuneanu, ia cuvântul.

Dsa face o paralelă între oame-

nii mari ai României Mici, cari au văzut și-au înțeles problema jidovească, luând toate măsurile de prevedere și punând stavilă invaziunii jidovești în special la sate și între acei cari conduc destinele României Mari, cari se feresc să recunoască că există o problemă jidovească și sub guvernarea cărora jidanii ne-au copleșit, mergând până acolo încât în Maramureș ni-este dat să asistăm la începutul procesului de extincțiune al elementului românesc. Dl Profesor I. C. Cătuneanu își termină cuvântarea arătând necesitatea grupării românilor în L. A. N. C. și făcând un apel către conducătorii Ligii din Capitală pentru scoaterea unei gazete în București, atât de trebuincioasă propagandei.

Publicul face o caldă manifestațiune de simpatie dlui Profesor Cătuneanu, pentru prima dată auzit de către cetățenii Bucureșteni și după ce s'a expeditat o telegramă omagială dlui Prof. A. C. Cuza, întrunirea a luat sfârșit.

C E T I Ţ I Ş I R Ă S P Â N D I Ţ I R E V I S T A „INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ”

R o m â n i !

Singura **compactorie**
românească din Cluj este alui

IOAN CRISTORIAN

Strada Regină Maria No. 24

Sprijiniți-o prin orice fel de
lucrări ați avea, în legătură
c u c o m p a c t o r i a .

A t e n ț i u n e !

RESTAURANTUL TRAIAN

proprietar T. BOAR
s'a mutat în

Piața Ștefan cel Mare Nr. 7

(fost Librăria Băncii
Invățătorilor) vis
a vis cu Teatrul Național,
colțul din pre
Str. I. C. Brătianu

Local nou instalat,
mâncări și băuturi
gustoase și ieftine